

บทที่ 3

สภาพทั่วไปของพื้นที่ศึกษา

3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการใช้ประโยชน์ และการจัดการกิจกรรมพื้นที่โดยรอบ

ผู้ศึกษา ได้ทำการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการใช้ประโยชน์ และการจัดการกิจกรรมพื้นที่โดยรอบ โดยรวมข้อมูลจากหน่วยงานราชการ และองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการและพัฒนาภารกิจพื้นที่ โดยรอบ ได้ดังนี้

3.1.1 ลักษณะการใช้ประโยชน์จากกิจกรรมพื้นที่โดยรอบในปัจจุบัน

(ก) การใช้ประโยชน์จากการกิจกรรมพื้นที่

1. เป็นแหล่งน้ำดิบในการผลิตน้ำประปา โดยสำนักงานประปาพะ夷า-ดอกคำใต้ เป็นผู้ดำเนินการผลิต ซึ่งในปัจจุบันมีกำลังการผลิตรวม 600 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง มีเขตจำหน่ายน้ำครอบคลุมเทศบาลเมืองพะ夷า ศุขภูมิภาคดอกคำใต้ (ปัจจุบันยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล) และชุมชนบริเวณใกล้เคียงโดยรอบ มีผู้ใช้น้ำ สรุป ณ สิ้นไตรมาสที่ 1 ปีงบประมาณ 2543 รวม 12,749 ราย (สำนักงานประปาพะ夷า-ดอกคำใต้, 2543)

2. การประมง กิจกรรมพื้นที่เป็นแหล่งทำการประมงสำคัญแห่งหนึ่ง ซึ่งมีชุมชนโดยรอบกิจกรรมพื้นที่ชาวบ้านมีอาชีพการประมงจำนวน 12 หมู่บ้าน 320 ครัวเรือน โดยจังหวัดพะ夷าได้กำหนดเขตการใช้ประโยชน์เพื่อการประมงในพื้นที่กิจกรรมพื้นที่กิจกรรมพื้นที่ ซึ่งถือตามประกาศของจังหวัดเชียงราย ลงวันที่ 29 ธันวาคม 2492 เรื่อง กำหนดกิจกรรมพื้นที่จันสัตว์น้ำประเภทที่รักษาพืชพันธุ์ และกำหนดเครื่องมือท่อน้ำยาให้ทำการประมง โดยแบ่งพื้นที่กิจกรรมพื้นที่กิจกรรมพื้นที่เป็น 2 เขต คือ

2.1 เขตอนุรักษ์ โดยห้ามทำการประมงทุกชนิดในเขตนี้ มีเนื้อที่ 1,281 ไร่ หรือเป็นระยะทาง 5 ตารางกิโลเมตร ซึ่งมีหมู่บ้านที่มีอาชีพทำการประมงอยู่ภายในเขตพื้นที่อนุรักษ์ ได้แก่ บ้านแม่ติ่ง บ้านร่องไช บ้านสันกลาง บ้านท่าเรือ และชุมชนในตำบลเวียง ได้แก่ ชุมชนวัดหลวงราชสันฐาน ชุมชนวัดบุญยืน และชุมชนวัดสูง

2.2 เขตท่อน้ำยาให้ทำการประมงได้ โดยใช้เครื่องมือประเภทเบ็ด ลอบ บอน ไข่ จ้ม (ยกยก) และสูบเท่านั้น มีเนื้อที่คิดเป็นระยะทาง 15 ตารางกิโลเมตร

ประชาชนที่ลงไปจับสัตว์น้ำในกิจกรรมพื้นที่ นิยมที่ทำเป็นอาชีพและเพื่อหารอาหารหรือหารรายได้พิเศษ กิจกรรมการประมงในกิจกรรมพื้นที่มีการจับสัตว์น้ำตลอดทั้งปี โดยเฉพาะในฤดูน้ำมาก ซึ่งเป็นช่วงผสมพันธุ์ วางไข่ของปลา และมีปลาในลำน้ำโขงหลายชนิดที่เดินทางมากันน้ำ

เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลปริมาณสัตว์น้ำในกิจกรรมพื้นที่ กิจกรรมพื้นที่ปัจจุบัน พบร่วมกับปริมาณลดลงทั้งจำนวน ชนิด และปริมาณ ซึ่งมีสาเหตุหลัก 2 ประการคือ การจับปลาด้วยอุปกรณ์ที่ไม่เหมาะสม เช่น ตาข่ายดักปลาที่มีขนาดค่าเล็กเกินไป หรือการระเบิดปลา ทั้งนี้เกิดจากการที่

ชาวบ้านต้องการจับปลาให้ได้มากที่สุด เพื่อนำไปเป็นอาหารและขายให้ได้เงินมาเพื่อการซื้อชีพ โดยไม่คำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นตามมานั่นคือ ความรุ่งเรืองของทรัพยากรที่ตนเองได้พึงพา สาเหตุอีกประการหนึ่งคือ สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอันเกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีการใช้ประโยชน์จากกิจกรรมฯ ทำให้คุณภาพน้ำค่าลงอันเนื่องมาจากความซุ่มน้ำของน้ำที่เกิดจากตะกอนและสิ่งสกปรกที่ทับถมบริเวณห้องน้ำ รวมทั้งการปล่อยน้ำเสียจากชุมชนและการเกษตรกรรม มีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของสัตว์น้ำ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ในที่สุด

3. การเกษตร พื้นที่ด้านทิศตะวันตกของกิจกรรมฯ เป็นพื้นที่ที่มีหมู่บ้านใน 5 ตำบลที่อยู่โดยรอบกิจกรรมฯ ได้แก่

3.1 ตำบลค่อน ประกอบด้วย บ้านร่องห้า บ้านสันตันผึ้ง บ้านหนองเหนียว บ้านต้อมใต้ และบ้านต้อมกลาง

3.2 ตำบลบ้านสาง ประกอบด้วย บ้านสันปูเลย บ้านสันป่าม่วง บ้านสันป่าบาง บ้านสันบัวบก บ้านเจ้า บ้านสันปาก้าง บ้านสันเวียงใหม่ และบ้านสางได้

3.3 ตำบลคุ่น ประกอบด้วย บ้านคุ่นใต้ บ้านคุ่นกลาง บ้านหัวยสัก บ้านสันกิาน และบ้านทุ่งกิ่ว

3.4 ตำบลแม่นาเรือ ประกอบด้วย บ้านสันบีเหล็ก บ้านแม่นาเรือ บ้านปง และบ้านซ่อน

3.5 ตำบลแม่ไถ ประกอบด้วย บ้านร่องไถ บ้านแม่ไถ บ้านแข็ง บ้านสันป่าต่อน และบ้านสันช้างหิน

พื้นที่โดยรอบหมู่บ้านเป็นพื้นที่ทำการเกษตร มีพื้นที่ถือครองเคลื่อนครัวละไม่เกิน 5 ไร่ พื้นที่เพาะปลูก ได้แก่ ข้าว กระเทียม ขิง ถั่วเหลือง ผักต่าง ๆ และพืชสวน ได้แก่ ลำไย พื้นที่เกษตรกรรมมีน้ำ ได้น้ำจากกิจกรรมฯ ใช้โดยการขุดร่องน้ำลึก ให้น้ำจากกิจกรรมฯ ให้กับน้ำตามร่องน้ำ และสูบน้ำสู่ที่เพาะปลูก

4. แหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ สถานีประมงน้ำจืดจังหวัดพะเยา เป็นหน่วยงานรัฐที่ดำเนินการเพาะพันธุ์ป่าน้ำจืด และวิจัยประมงน้ำจืด โดยนำน้ำจากกิจกรรมฯ มาใช้ในการเลี้ยงสัตว์น้ำและเพาะพันธุ์สัตว์น้ำ รวมทั้งปล่อยพันธุ์ปลาต่าง ๆ ลงสู่กิจกรรมฯ เป็นประจำทุกปี เพื่อเป็นการขยายพันธุ์และฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำให้เพียงพอต่อการบริโภคของประชาชน

5. แหล่งท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจ กิจกรรมฯ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และต่างประเทศที่เดินทางมาชมทัศนียภาพของกิจกรรมฯ จากข้อมูลปี 2539 มีผู้มาเที่ยวชมกิจกรรมฯ กว่า 300,000 คนเศษ รวมทั้งเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของชาวพะเยา ได้แก่ การนั่งชมวิวทิวทัศน์ของกิจกรรมฯ การตกปลาเพื่อความเพลิดเพลิน การออกกำลังกายโดยการวิ่ง เดิน และจักรยาน บริเวณโดยรอบติดต่อกันด้วยถนนสายกิจกรรมฯ อนุสาวรีย์พ่อขุนเจ้าเมืองและสวนสมเด็จฯ

(ข) การใช้ประโยชน์จากพื้นที่โดยรอบกรีฑาพะ夷า

สภาพการใช้ที่ดินโดยรอบกรีฑาพะ夷า จำแนกตามลักษณะเด่นของพื้นที่ได้ 2 กลุ่ม

คือ

- พื้นที่ด้านตะวันออกของกรีฑาพะ夷า เป็นที่ตั้งของชุมชนเมือง เทศบาล เมืองพะ夷า และพื้นที่ข้างเคียง ได้แก่ ชุมชนรอบศูนย์ราชการจังหวัด และชุมชนใกล้ค่ายทหาร พื้นที่ประมาณ 18 ตารางกิโลเมตร

ในเขตตำบลเวียง มีประชากรอาศัยอยู่ค่อนข้างหนาแน่น มีย่านธุรกิจการค้าที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของจังหวัดพะ夷า ประกอบไปด้วย ตลาดสด ร้านค้าส่งและปลีก และยังเป็นที่ตั้งของสถานที่ราชการ และรัฐวิสาหกิจหลายแห่ง รวมทั้ง โรงพยาบาลจังหวัดพะ夷า เช่น โรงพยาบาลจังหวัดพะ夷า ได้แก่ พื้นที่รัฐวิสาหกิจที่ตั้งอยู่ริมถนนพหลโยธินซึ่งสี่แยกแม่ตีบ ถนนพะ夷า เป็นต้น นอกจากนี้ยังเป็นที่ตั้งของสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดพะ夷า ได้แก่ พื้นที่ริมกรีฑาพะ夷าซึ่งมีพื้นที่โล่งว่างกว้างขวางเช่นถึงสะคลາ และยังเป็นที่รวมของสิ่งบริการ นักท่องเที่ยว เช่น สถานีขนส่ง ที่พักแรม ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก และธนาคาร เป็นต้น การใช้ที่ดินในตำบลเวียง มีลักษณะปะปนกันคือ มีการใช้ที่ดินหลาย ๆ ประเภททั้งอยู่ข้างเคียงกัน รวมทั้งยังมีการใช้อาคารจำนวนมากเพื่อวัตถุประสงค์มากกว่าหนึ่งประเภท

ในเขตตำบลแม่ตีบ การใช้ที่ดินเกือบทั้งหมดเป็นที่อยู่อาศัยความหนาแน่นบางเบาถึงปานกลาง มีร้านขายของชำและร้านอาหารอยู่ในชุมชนบ้าง แต่จำนวนไม่มากนัก การใช้ที่ดินเพื่อธุรกิจการค้าส่วนใหญ่ตั้งอยู่ริมถนนพหลโยธินซึ่งสี่แยกแม่ตีบ และสถานีประมงจังหวัดพะ夷า เป็นสถานีบริการนำมันเรือเพลิง โถดังกึ่งของ ร้านยาและร้านตัดเส้น และการพาณิชย์

ชุมชนเมืองที่อยู่ข้างเคียงเขตเทศบาล ได้แก่ บริเวณชุมชนทางเหนือของเขตเทศบาล ซึ่งประกอบไปด้วยศูนย์ราชการจังหวัดพะ夷า สถานที่ราชการอื่น ๆ และที่พักอาศัยความหนาแน่นต่ำ และบริเวณชุมชนริมสองฝั่กถนนสายพะ夷า-ป่าเดด ไปสู่ค่ายทหาร ซึ่งส่วนใหญ่เป็นที่พักความหนาแน่นเบาบาง

การขยายตัวของเมืองพะ夷านั้น ย่านธุรกิจการค้ามีแนวโน้มว่าจะขยายตัวไปตามริมสองฝั่กถนนพหลโยธิน ซึ่งสี่แยกแม่ตีบถึงสถานีประมงจังหวัดพะ夷า ริมสองฝั่กถนนชุมปะป้อร์ ไชเวย์ จำกัดสี่แยกประตูชัยลงมาทางใต้ ริมสองฝั่กถนนพหลโยธินจากสี่แยกประตูเหล็กขี้นไปทางเหนือ ส่วนการขยายตัวเพื่อเป็นที่พักอาศัยมีแนวโน้มว่าจะขยายตัวไปตามถนนสายพะ夷า-ป่าเดด สำหรับพื้นที่ในเขตเทศบาลเมืองพะ夷ามีความสำคัญอย่างมากต่อเศรษฐกิจของท้องถิ่น

จากกิจกรรมการใช้ที่ดินในส่วนของชุมชนเมืองดังกล่าวข้างต้น ก่อให้เกิดการทึ่งของเลี้ยงสุกร วัวพะ夷าเพิ่มมากขึ้น ได้แก่ น้ำเสีย และขยะ ทั้งนี้เป็นการกระทำของคนที่ขาดจิตสำนึกที่ดี โดยเห็นแก่ประโยชน์ที่ตนอาจจะได้รับเพียงอย่างเดียว แยกให้เห็นได้ คือ

- เจ้าของธุรกิจ มีความต้องการผลกำไรสูงสุด จึงไม่เล็งเห็นความสำคัญใน

การบำบัดน้ำโสโครก และของเสียให้เหมาะสมก่อนที่จะปล่อยทิ้งลงสู่ท่อน้ำสาธารณะ เพราะเป็นเรื่องของค่าใช้จ่ายที่จะต้องมีการลงทุนเพิ่มขึ้น

- นักท่องเที่ยว ปริมาณนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวกว้านพะ夷าที่มีจำนวนมาก มีผลกระทบต่อจำนวนขยาย และนำโสโครกที่เพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย ได้แก่ กล่องเปล่าของฟิล์ม ถุงพลาสติก กล่องโฟม เศษอาหารต่าง ๆ ขวดแก้ว กระป๋องน้ำอัดลม เศษกระดาษ เศษกันบูหรี่ และน้ำเสียจากกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดปัญหาและสร้างภาระในการจัดเก็บ ขนถ่ายและทำลายให้กับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดผลกระทบต่อ กว้านพะ夷าในกรณีที่จำนวนขยาย บางส่วนถูกทิ้งไปในกว้านพะ夷า ทั้งโดยความตั้งใจและไม่ตั้งใจก็ตาม ก่อให้เกิดความไม่น่าดู ทำให้กว้านพะ夷าหมดความสวยงาม และมีผลกระทบต่อระบบนิเวศของกว้านพะ夷า

2. พื้นที่ด้านตะวันตกของกว้านพะ夷า ส่วนใหญ่เป็นที่ตั้งของชุมชนที่มีลักษณะ เป็นชนบท มีหมู่บ้านหลายแห่ง และมีพื้นที่เกษตรกรรมโดยรอบกว้าน ซึ่งประกอบด้วยพื้นที่ 5 ตำบล คือ ตำบลต้อม ตำบลบ้านสาง ตำบลคุ่น ตำบลแม่น้ำเรือ และตำบลแม่ไส

การใช้ที่ดินในหมู่บ้านเหล่านี้ ส่วนใหญ่เป็นที่พักอาศัยความหนาแน่นต่ำ พื้นที่ โดยรอบหมู่บ้านเป็นพื้นที่ทำการเกษตร สำหรับพื้นที่เกษตรกรรมที่อยู่ใกล้ถนน ได้รับน้ำจาก โครงการชลประทานที่ปล่อยมาจากการอ่างเก็บน้ำ ส่วนพื้นที่เกษตรกรรมริมกว้านพะ夷า ได้น้ำจาก กว้านขึ้นมาใช้ บริเวณโดยรอบกว้านพะ夷ามีการบุกรุกเข้าไปทำงาน และมีการล้อมรั้วริเวณที่มีก่อ บัวในกว้านเพื่อแสดงอาณาเขต และเก็บดอกบัว ฝึกน้ำข่าย

การใช้ที่ดินของชุมชนชนบทด้านการเกษตรกรรมซึ่งมีการใช้ปุ๋ย ยาปราบศัตรู พืช และวัชพืช ทำให้มีน้ำเสียจากพื้นที่เกษตรกรรมที่ป่นปี้อ่อนปุ่ย และยาปราบศัตรูพืชลงสู่กว้านพะ夷า ส่งผลกระทบต่อกุญภาพน้ำในกว้านพะ夷าที่มีคุณภาพต่ำลง รวมทั้งการเกิดมลพิษทางน้ำ โดย มีปริมาณของสารร้ายสีเขียวเป็นน้ำเงินเพิ่มจำนวนสูงขึ้น ซึ่งสารร้ายดังกล่าวก่อให้เกิดสารพิษชื่อ Microcystin ซึ่งมีผลต่อตับ และหากได้รับพิษที่ป่นปี้อ่อนในน้ำอย่างต่อเนื่องและเป็นเวลานาน อาจมีผลทำให้เกิดโรคตับอักเสบ และมะเร็งในตับได้

จากการที่กว้านพะ夷าได้ถูกใช้ประโยชน์จากชุมชนที่อาศัยอยู่โดยรอบ ทั้งเพื่อ การอุปโภค-บริโภค การเกษตรกรรม การประมง และอื่น ๆ เป็นผลทำให้กว้านพะ夷าเกิดปัญหา ต่าง ๆ ได้แก่ คุณภาพน้ำเสื่อม โทรรมลง เกิดการตื้นเหิน การบุกรุกพื้นที่ ปริมาณสัตว์น้ำลดลง โดย สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นมีผลอันเนื่องมาจากกิจกรรมของมนุษย์ทั้งสิ้น ซึ่งเป็นกิจกรรมที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ของชุมชน ประกอบกับขาดการจัดการที่ดีของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหลาย จึงทำให้เกิด การใช้ประโยชน์จากกว้านพะ夷าอย่างมากmay ประการ โดยขาดการดูแลรักษาให้เป็นแหล่งน้ำที่ สามารถเอื้ออำนวยต่อการใช้ประโยชน์ของชุมชนได้อย่างยั่งยืน

3.1.2 สักษณะการจัดการกิจกรรมพัฒนาและพื้นที่โดยรอบ

ปัจจุบันมีหน่วยงานของภาครัฐและเอกชนหลายหน่วยงาน ได้เข้ามายืนหยัดร่วมกันในการบริหารกิจกรรมพัฒนาและพื้นที่โดยรอบ โดยมีการจัดการทั้งในด้านการใช้ประโยชน์ การดูแล การควบคุม และการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง ซึ่งองค์กรที่เกี่ยวข้องคังกล่าวส่วนใหญ่จะเป็นหน่วยงานของรัฐ มีเพียงบางส่วนจากองค์กรเอกชนและชุมชน ที่เข้ามายืนหยัดร่วมพิจารณาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมพัฒนาและพื้นที่โดยรอบแต่ก็เป็นจำนวนน้อย

องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาภูมิภาคกิจกรรมพัฒนาและพื้นที่โดยรอบด้วย

(1) คณะกรรมการพัฒนาภูมิภาคกิจกรรมพัฒนาและพื้นที่โดยรอบ ทำหน้าที่กำหนดแนวทางการพัฒนาภูมิภาคกิจกรรมพัฒนาและพื้นที่โดยรอบ ดำเนินการและควบคุมการดำเนินงาน สนับสนุนเงินงบประมาณ รวมทั้งให้คำปรึกษาและควบคุมการใช้น้ำภูมิภาคกิจกรรมพัฒนาและพื้นที่โดยรอบ ให้กิจกรรมพัฒนาและพื้นที่โดยรอบ ได้แก่ ตั้งกรรมการจากหัวหน้าหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 24 หน่วยงาน ตัวแทนองค์กรเอกชน จำนวน 3 ราย ตัวแทนชุมชนอาชีพประมาณ 1 ราย โดยมีผู้อำนวยการจังหวัดพัฒนาฯ และรองผู้อำนวยการจังหวัดพัฒนาฯ เป็นประธานและรองประธานคณะกรรมการ

(2) สำนักงานเขตพัฒนาฯ ทำหน้าที่ในการตรวจสอบ รักษา ป้องกันที่ดินบริเวณภูมิภาคกิจกรรมพัฒนาและพื้นที่โดยรอบ ตามมาตรา 117, 121 และ 122 แห่งพระราชบัญญัติลักษณะการปกครองท้องที่ พ.ศ. 2457 เพื่อการปกป้องรักษาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นสาธารณะประโยชน์ของรัฐ ไม่ให้ผู้ใดทำให้เสียสาธารณะประโยชน์ หรือนำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว โดยเป็นอำนาจหน้าที่ของนายอdle สำนักงานเขตพัฒนาและพื้นที่โดยรอบ

(3) สำนักงานโครงการชลประทานพัฒนาฯ ทำหน้าที่ในการดำเนินงานชลประทานในเขตจังหวัดพัฒนาฯ โดยประสานงานกับส่วนราชการอื่น ๆ เพื่อร่วมกันดำเนินการพัฒนาแหล่งน้ำและส่งเสริมกิจกรรมในการแก้ปัญหาการขาดแคลนน้ำ รวมทั้งรับผิดชอบการส่งน้ำ กระบวนการน้ำบรรเทาอุทกภัย การจัดสรรน้ำให้กับภูมิภาคกิจกรรมพัฒนาและพื้นที่โดยรอบ

(4) สถาบันประมงน้ำจืดจังหวัดพัฒนาฯ ทำหน้าที่รับผิดชอบในการดูแล รักษา และใช้ประโยชน์ทรัพยากรประโยชน์ในภูมิภาคกิจกรรมพัฒนาและพื้นที่โดยรอบ ให้กับราษฎร โดยรับผิดชอบในการผลิตพันธุ์ปศุสัตว์น้ำจืดและวิจัยประเมินน้ำจืด รวมทั้งควบคุมการปิด-เปิดประตูระบายน้ำ เพื่อรักษาระดับน้ำในภูมิภาคกิจกรรมพัฒนาและพื้นที่โดยรอบ

(5) สำนักงานโยธาธิการจังหวัดพัฒนาฯ ทำหน้าที่รับผิดชอบควบคุมการใช้ที่ดิน และอาคารสิ่งก่อสร้างในเขตพื้นที่จังหวัดพัฒนาฯ ให้เป็นไปตามกฎหมายและถูกต้องตามหลักวิชาการ

(6) แขวงการทางพัฒนาฯ ทำหน้าที่ดูแลเส้นสมเด็จฯ ซึ่งเป็นสถานสาธารณูปโภคที่สำคัญที่สุดในภูมิภาคกิจกรรมพัฒนาและพื้นที่โดยรอบ ให้กับราษฎร โดยรับผิดชอบในการดูแลรักษาและซ่อมแซม

(7) สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพัฒนาฯ ทำหน้าที่รับผิดชอบในการเฝ้าระวังคุณภาพน้ำในภูมิภาคกิจกรรมพัฒนาและพื้นที่โดยรอบ ให้กับราษฎร โดยการเก็บตัวอย่างน้ำในภูมิภาคกิจกรรมพัฒนาและพื้นที่โดยรอบ

(8) เทศบาลเมืองพะ夷า ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างให้มีและบำรุงรักษาสิ่งบริการสาธารณะต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 เช่น ถนน ทางเดิน ทางระบายน้ำ การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล รวมทั้งระบบบำบัดน้ำเสีย โดยดำเนินการด้านการก่อสร้างถนน โดยรอบกว้างพะ夷าด้านตะวันออก ก่อสร้างพนังกันดลึงกว้างพะ夷า ก่อสร้างสวนหย่อมโดยรอบกว้าง รวมทั้งคูแลกำจัดวัชพืชนำ้ในกว้างพะ夷าร่วมกับสถานีประมงจังหวัดพะ夷า

(9) สำนักงานประปาพะ夷า-ดอกคำใต้ ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างให้บริการด้านกิจการสาธารณูปโภค ประเภทน้ำประปา โดยการสูบน้ำจากกว้างพะ夷าไปเป็นน้ำดื่มเพื่อผลิตน้ำประปา และจำหน่ายให้แก่ชุมชนในเขตเทศบาลเมืองพะ夷า เทศบาลดำเนินการดอกคำใต้ และชุมชนโดยรอบรวมทั้งโดยตรวจสอบคุณภาพของน้ำในกว้างพะ夷า

จากลักษณะการจัดการกว้างพะ夷าและพื้นที่โดยรอบนี้ จะเห็นได้ว่าเป็นการจัดการโดยมีหน่วยงานของรัฐเป็นผู้กำหนดกฎ ระเบียบ และควบคุมการใช้ประโยชน์ รวมทั้งกำหนดนโยบาย ในเรื่องของการจัดการกว้างพะ夷าและพื้นที่โดยรอบ เมื่อว่า ภาครัฐจะเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วม แต่กรณีส่วนร่วมนี้เป็นไปในลักษณะเพื่อการสนับสนุนกิจกรรมตามแต่เจ้าหน้าที่ของรัฐ จะกำหนด ดังนั้น บทบาทของประชาชนจึงมีลักษณะเป็นเพียงผู้สนับสนุนและเป็นผู้ชี้ยื่นย่อนตามที่รัฐกำหนดเท่านั้น

3.2 สภาพปัจจุบันของกว้างพะ夷าและพื้นที่โดยรอบ

สภาพปัจจุบันของกว้างพะ夷าสามารถสรุปได้ ดังนี้

(1) ปัจจุบันของกว้างพะ夷า

จังหวัดพะ夷า โดยคณะกรรมการพัฒนากว้างพะ夷า ได้กำหนดคุณภาพน้ำของกว้างพะ夷าให้อยู่ในมาตรฐานแหล่งน้ำประเภทที่ 2 ตามการจำแนกประเภทและมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดินที่ไม่ใช่ทะเล ของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นประเภทแหล่งน้ำที่มีสภาพด้านธรรมชาติ เหมาะต่อการอนุรักษ์โลกและบริโภค การขยายพันธุ์ตามธรรมชาติ และการอนุรักษ์ระบบนิเวศของแหล่งน้ำ

จากการสำรวจตรวจสอบคุณภาพน้ำกว้างพะ夷า ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพะ夷า ซึ่งแสดงคุณภาพน้ำเฉลี่ยในกว้างพะ夷า ระหว่างเดือน มกราคม 2542 ถึง มีนาคม 2543 พบว่า ค่าคุณภาพน้ำที่สำคัญ ได้แก่ ค่าออกซิเจนละลายน้ำ (*Dissolved Oxygen : DO*) มีค่า 5.34 mg/l ต่ำกว่ามาตรฐาน ($\text{มาตรฐานไม่น้อยกว่า } 6 \text{ mg/l}$) ค่าความสกปรกของน้ำในรูปสารอินทรีย์ (*Biological Oxygen Demand : BOD*) มีค่า 2.58 mg/l เกินค่ามาตรฐาน ($\text{มาตรฐาน } 1.5 \text{ mg/l}$) ปริมาณในไตรเจนในรูปของไนโตรเจน มีค่า 0.31 mg/l เกินค่ามาตรฐาน ($\text{มาตรฐาน } 0.02 \text{ mg/l}$) ปริมาณฟอสฟอรัสในรูปของฟอสเฟต มีค่า 0.41 mg/l เกินค่ามาตรฐาน ($\text{มาตรฐาน } 0.03 \text{ mg/l}$) ปริมาณโคลิฟอร์มแบคทีเรีย พบว่า สถานีเก็บตัวอย่างน้ำที่อยู่ตั้งแต่วันออก ซึ่งมีชุมชนอยู่หน้าแห่น เช่น

บริเวณหน้าสำนักงานประปาพะ夷า-คอกคำໄຕ หน้าอนุสาวรีย์พ่อขุน และหลังเทศบาลเมืองพะ夷า มีปริมาณโคลิฟอร์มแบคทีเรีย และฟิคัลโคลิฟอร์มแบคทีเรียสูงเกินค่ามาตรฐาน สำหรับปริมาณสาหร่ายสีเขียวแกมน้ำเงิน พบว่า ปริมาณเซลล์สาหร่ายในกว้านพะ夷านี้แนวโน้มลดลงมาก โดยมีค่าไม่สูงเกินมาตรฐานที่กำหนด (มาตรฐาน $15,000 \text{ mg/l}$)

ปริมาณน้ำเสียที่เพิ่มมากขึ้นควบคู่ไปกับการขยายตัวของประชากร และกิจกรรมต่าง ๆ มีผลกระทบต่อคุณภาพของน้ำในกว้านพะ夷า เนื่องจากกว้านพะ夷าเป็นแหล่งรองรับน้ำเสียจากชุมชนและพื้นที่เกษตรกรรมโดยรอบ แม้ว่าในปัจจุบันจะมีการก่อสร้างระบบระบายน้ำและบำบัดน้ำเสียที่ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 2.19 ตารางกิโลเมตร สามารถรองรับปริมาณน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้ถึงประมาณ 9,702 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน มีมูลค่าก่อสร้างถึง 200,000,000 บาท (สองร้อยล้านบาท) โดยกรมโยธาธิการ กระทรวงมหาดไทย ให้กับเทศบาลเมืองพะ夷าเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบแล้วก็ตาม แต่เนื่องจากการบำบัดน้ำเสียต้องมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเป็นค่าไฟฟ้า และอื่น ๆ ในวงเงินเดือนละประมาณ 200,000 บาท (สองแสนบาท) ทำให้เทศบาลเมืองพะ夷าไม่สามารถแบกรับภาระค่าใช้จ่ายได้ ขณะนี้จึงยังไม่ได้มีการดำเนินการเพื่อการบำบัดน้ำตามโครงการก่อสร้างดังกล่าว แต่อย่างใด

(2) ปัญหาเกี่ยวกับความสามารถในการเก็บกักน้ำของกว้านพะ夷า การดูดซึบ และการลดลงของพื้นที่กว้านพะ夷า สาเหตุดังกล่าวเกิดจากการชะล้างพังทลายของดิน ซึ่งมีปริมาณตะกอนดินที่ชะล้างลงสู่ลุ่มน้ำอิงบริเวณกว้านพะ夷า 1-2 ตันต่อไร่ต่อปี (สำนักงานโยธาฯ และแผนสิ่งแวดล้อม, 2538) รวมทั้งการหักломของพื้นที่ กการบุกรุกพื้นที่กว้าน การปลูกสร้างอาคารสิ่งก่อสร้างริมกว้านที่รุกล้ำเข้าไปในพื้นที่กว้านพะ夷า และน้ำที่หลั่งจากชุมชนโดยรอบกว้านพะ夷า เหล่านี้ล้วนเป็นสาเหตุสำคัญของปัญหา

(3) ปัญหาเกี่ยวกับการลดลงของสัตว์น้ำประเทปลา เกิดจากการที่ประชาชนรอบกว้านส่วนใหญ่มีอาชีพทำการประมงทั้งการจับเพื่อเป็นอาหาร และจับเพื่อขายเดิมเชิพ โดยมีการใช้อุปกรณ์พิเศษหมายและไม่เหมาะสม เช่น การใช้ตาข่ายตาเล็กเกินไป ทำให้ปริมาณสัตว์น้ำลดลงอย่างรวดเร็ว รวมทั้งคุณภาพน้ำที่เสื่อมโทรมลง มีผลกระทบต่อการเพาะพันธุ์และการดำรงชีวิตของสัตว์น้ำประเทปลา

(4) ปัญหาเกี่ยวกับการบุกรุกพื้นที่ ปัจจุบันพบว่า มีประชาชนจำนวนหนึ่งได้บุกรุกเข้ามาประจำอยู่และยึดครองพื้นที่ริมกว้านเพื่อทำการเกษตร ปลูกสร้างสิ่งก่อสร้าง อาคารต่าง ๆ รวมทั้งมีการถอนดิน ตัดไม้ร่วบเรือนพื้นที่ร่อง ฯ กว้าน สาเหตุที่ประชาชนสามารถเข้าไปทำประโยชน์ในพื้นที่ดังกล่าวได้ เนื่องจากขาดแคลนแรงงานและขาดทุนทรัพย์ (สำนักงานราชพัสดุเดิม) บางส่วนได้ชำรุดล้มลงหรือสูญหายไป ทำให้ไม่มีหลักฐานแสดงขอบเขตของกว้านพะ夷าอย่างชัดเจน อย่างไรก็ตามขณะนี้ได้มีการรังวัดที่ดิน และจัดทำหมุดหลักเขตกว้านพะ夷าแล้วซึ่งจะสามารถใช้ป้องกันการบุกรุกได้ในระดับหนึ่ง